

Catre

Tribunalul Bistrita-Nasaud – Sectia civila

Subsemnatul **TEODORESCU DORIN-JEAN**, domiciliat în mun. Bistrița, str. Petre Ispirescu, nr.7, jud. Bistrița-Năsăud, formulez prezenta

ACTIUNE CIVILA

prin care chem în judecată **STATUL ROMAN prin MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE** cu sediul in Bucuresti, str Apolodor nr 17 sector 5, cod 050741, solicitând instanței ca prin hotararea ce o veti pronunța in urma administrarii probatoriului :

- A. sa constatati neindeplinirea de catre Statul Roman a obligatiei legale de **reintegrare efectiva** a subsemnatului pe postul pe care l-am detinut in cadrul Institutiei Prefectului – Judetul Bistrita-Nasaud, **in cel mult 3 luni** de la data ramanerii definitive a hotararii Curtii Europene a Drepturilor Omului pronuntata in Cauza Teodorescu contra Romania, la data de 29.07.2008, in dosarul nr. 29762/2000.
- B. sa constatati ca masurile intreprinse de catre Statul Roman in vederea reintegrarii subsemnatului anterior datei limita de 29.01.2009, impusa prin hotararea CEDO mentionata mai sus, au fost insuficiente si nelegale.
- C. să obligați pârâtul Statul Roman prin Ministerul Finantelor Publice la plata către subsemnat a sumei de 5000 EUR, dispusa de CEDO prin art 6 lit. b) din Hotărârea pronuntata in Cauza Teodorescu impotriva Romaniei, cu titlu de despagubiri pentru neindeplinirea obligatiei reintegrarii efective a subsemnatului pe postul indicat prin Sentinta civila nr. 837/05.03.2001 a Judecatoriei Bistrita, pronuntata in Dosarul civil nr 5661/2000, in cel mult 3 luni de la data ramanerii definitive a hotararii CEDO. Suma de 5000 EUR va fi convertita in moneda Statului Roman la cursul de schimb care era in vigoare la data limita de 29.01.2009, stabilita de CEDO in vederea reintegrarii efective a subsemnatului si totodata va fi actualizata cu indicele de inflatie valabil la data efectuarii platii.

MOTIVE

În fapt:

I. Circumstantele cauzei

Subsemnatul in vederez instantei de judecata imprejurarea ca am avut raporturi de munca in cadrul Institutiei Prefectului – Judetul Bistrita-Nasaud (denumita in continuare prefectura), derulate in doua perioade, astfel :

- perioada nr. 1 : 05.02.1997 – 28.06.2000, finalizata prin concedierea abuziva nr. 1 care a fost anulata de catre Curtea Europeana a Drepturilor Omului.

- perioada nr. 2 : 15.01.2009 – 13.10.2010, finalizata prin concedierea abuziva nr. 2 care a fost anulata prin sentinta civila nr 1195/F/2011 pronuntata de catre Tribunalul Bistrita-Nasaud in dosarul civil nr. 8044/112/2011.

In perioada 05.02.1997 - 28.06.2000 subsemnatul am fost angajat al paratei, cu contract de munca, ocupand prin concurs postul de director al Directiei Resurse Umane. Am fost concediat abuziv prin Ordinul Prefectului nr 290/28 iunie 2000.

Am formulat actiune impotriva acestei decizii de concediere iar prin Sentinta civila nr. 837 din 05.03.2001, pronuntata de Judecatoria Bistrita in dosar nr.5661/2000 s-a dispus reîncadrarea mea in postul de consilier expert gr.I A și a fost obligată intimata la plata sumei de 17.752.500 lei ROL reprezentând drepturi salariale pentru perioada 13.07.2000 – 28.02.2001, precum și în continuare câte 2.367.000 lei ROL lunar, până la reîncadrarea în muncă.

Avand in vedere ca prefectura a refuzat nejustificat sa execute aceasta sentinta irevocabila m-am adresat Curtii Europene a Drepturilor Omului care in dispozitivul Hotărârii nr. 29762/02 pronuntate în cauza Teodorescu împotriva României, a dispus urmatoarele :

art. 6 lit.a) : „Statul pârât trebuie să execute sentința nr. 837 din 05 martie 2001, să-l reintegreze pe reclamant în postul său și să-i plătească despăgubirile stabilite prin această hotarare, reactualizate prin rata inflației, și anume în total 8.226 EURO, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii”.

art. 6 lit. b) : „In lipsa acestei executari, statul parat trebuie sa-i plateasca reclamantului, in acelasi termen, pe langa suma de 8226 EUR ce corespunde despagubirilor stabilite prin hotararea din data de 5 martie 2001, reactualizate pe baza ratei inflatiei, suma suplimentara de 5000 EUR”

*** Invederez instantei de judecata faptul ca instanta europeana a dispus **reintegrarea** subsemnatului si nu **angajarea** subsemnatului in postul sau, rugandu-va sa aveti in vedere diferenta esentiala între conceptul juridic de „**angajare in munca**” si conceptul juridic de „**reintegrare in munca**” a unui salariat.

Totodata va rog sa aveti in vedere intelesul logic si juridic al sintagmei „**in cel mult 3 luni**” care implica obligativitatea reintegrării subsemnatului cu maxima celeritate si nicidecum amanarea nejustificata a reintegrării pentru o data stabilita in mod discretionar si cu rea credinta, asa cum a procedat prefectura cu subsemnatul conform celor ce succed.

De fapt perioada nr. 2 nu a debutat printr-o reintegrare legala, asa cum a dispus CEDO, in conformitate cu legislatia romana a muncii, ci a debutat printr-o re-angajare formala a subsemnatului care a fost dispusa cu diminuarea abuziva a salariului, cu schimbarea abuziva a locului de munca si cu modificarea felului muncii pe care am fost obligat sa o prestez fara acordul meu si impotriva vointei mele.

Mentionez ca in toata perioada nr 2 relatiile de munca ale subsemnatului cu prefectura s-au desfasurat in conditii de nelegalitate flagranta, impuse si mentinute in mod premeditat de catre parata, care a refuzat abuziv sa incheie cu subsemnatul un contract de munca in forma scrisa.

Numai in urma demersurilor si insistențelor repetate ale subsemnatului si ale Agentului Guvernamental din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, abia in data de 15.01.2009, prefectura a hotarat sa ma angajeze dar numai in mod formal si fara documente legale, naindeplinind obligatia reintegrării efective a subsemnatului, in conformitate cu hotararea CEDO. Desi avea obligatia sa ma reintegreze in postul meu

prefectura m-a angajat nelegal intr-un post creat ad-hoc, contrar prevederilor Codului muncii, cu scopul vadit de a ma sicana si de a ma indeparta pentru a doua oara din institutie, cat mai repede posibil.

Pentru deplina edificare a instantei de judecata in privinta situatiei de fapt si a relei credinte manifestate in mod constant impotriva subsemnatului de catre prefectura, va rog sa aveti in vedere Hotararea CEDO pronuntata in Cauza Teodorescu contra Romania, mai sus mentionata, precum si Decizia civila irevocabila nr. 125/R/2010 pronuntata de catre Curtea de Apel Cluj in dosarul civil nr 467/112/2009. Subsemnatul va invederez in mod expres paragraful 1.4 „Motive de recurs referitoare la fondul cauzei” in care s-au stabilit in mod irevocabil aspecte cu privire la :

- a) Fapta ilicita a prefecturii;
- b) Culpă recurentă parate;
- c) Prejudiciul și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu

Asa cum rezulta din Hotararea CEDO (paragrafele 11, 56) si din documentele pe care le depun anexat prezentei actiuni, prefectura a reînființat Directia Resurse Umane imediat ulterior primei mele concedieri. Totodata CEDO a retinut si imprejurarea ca prefectura a organizat in secret un concurs in vederea ocuparii unor posturi dintre care unele erau fie in cadrul Directiei de Resurse Umane fie in cadrul Directiei de Integritate Europeana. In aceste conditii este evident ca se impunea ca prefectura sa ma reintegreze la compartimentul de resurse umane.

*** **Institutia reintegrării** presupune restabilirea integrala a drepturilor încălcate, in sensul ei deplin, de restitutio in integrum, de repunere a persoanei încadrate în muncă în situația juridică anterioară măsurii ce a fost anulată. Astfel, raportul juridic de muncă se consideră a nu fi fost întrerupt. Cel în cauză beneficiază de vechime neîntreruptă în aceeași unitate, urmând să i se achite, pe lângă drepturile pentru perioada în care nu a putut lucra, toate drepturile de care a fost privat din cauza măsurii nelegale.

Reintegrarea se prezintă ca un drept al salariatului contestator și ca o obligație corelativă a angajatorului, sub sancțiune penală specială, potrivit art. 278 din Codul muncii, dar și civilă după caz.

Subsemnatul invederez instantei de judecata faptul ca nici in prezent nu sunt repus integral in situatia anterioara primei concedieri abuzive din data de 28.06.2000. Conform Hotararii CEDO, cel mai tarziu in data de 29 ianuarie 2009, subsemnatul ar fi trebuit sa ocup, in mod neconditionat, un post de consilier grad IA in cadrul compartimentului Resurse Umane din cadrul prefecturii, avand treapta maxima de salarizare si avand calitatea de asigurat cu toate contributiile fiscale datorate bugetului consolidat al statului, achitate la zi precum si cu toate modificarile corespunzatoare, operate in cartea de munca.

Totodata subsemnatul mentionez ca la data primei concedieri ocupam un post de executie de consilier grad IA in cadrul Directiei de Resurse Umane, post pe care l-am ocupat prin concurs si pentru care subsemnatul am urmat cursuri de specializare organizate de catre ministerul de resort. In opinia mea, prefectura mi-a schimbat in mod nelegal locul de munca, mutandu-ma fara acordul meu din cadrul Compartimentului de Resurse Umane in cadrul Directiei de Afaceri Europene, asa cum rezulta din Ordinul prefectului nr 23/30.01.2009.

II. Actiuni nelegale ale prefecturii vizand obstructionarea reintegrarii subsemnatului

In vederea instantei de judecata faptul ca prefectura a actionat in mod constant cu rea credinta impotriva intereselor mele legitime: a refuzat sa ma reancadreze neconditionat si cu maxima celeritate pe postul de executie pe care il detineam la data concedierii abuzive, a consemnat in fals fapte nereale in vederea discreditarii mele profesionale cu efect direct asupra salarizarii, mi-a schimbat nejustificat locul de munca pe care il detineam la data concedierii abuzive, a refuzat sa-mi ofere salariul care mi se cuvenea conform legii, a refuzat sa achite contributiile datorate de angajat si angajator catre bugetul consolidat al statului, aferente salariilor neactualizate pe care mi le-a achitat din dispozitia CEDO, nu mi-a intocmit in conformitate cu prevederile legale, documentele pe care avea obligatia sa le emita in calitate de angajator.

In data de 29 octombrie 2008, cand Hotararea CEDO a devenit definitiva, in cadrul institutiei prefectului existau doua posturi vacante de consilier. Asadar erau indeplinite toate conditiile legale in vederea reintegrarii subsemnatului. Cu toate acestea, prefectura a solicitat ministerului de resort, suplimentarea Statului de functii cu inca un post de consilier, pe care l-a obtinut inca din data de 13 noiembrie 2008, conform Adresei nr. 10650/17.11.2008 a Ministerului Administratiei si Internelor (**Anexa nr. 1**), prin care i se comunica prefecturii suplimentarea Statului de functii cu un post contractual de consilier grad IA precum si suplimentarea bugetului de cheltuieli in vederea achitarii sumelor dispuse de catre CEDO.

Prin Adresa nr. 24731/18.11.2008 (**Anexa nr. 2**), cunoscand imprejurarea ca sunt indeplinite toate conditiile legale in vederea reintegrarii, am solicitat prefecturii sa-si indeplineasca obligatia de reintegrare a subsemnatului dar am fost refuzat nejustificat si cu rea credinta. Procedand in acest mod prefectura mi-a incalcat din nou dreptul la munca si mi-a produs noi prejudicii materiale si morale, prelungind cu rea credinta perioada de stress si de incertitudine in care eu am fost impiedicat sa muncesc si in care nu am beneficiat de calitatea de asigurat.

De asemeni si Agentul Guvernamental din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, prin Adresa nr. L1/13309/03.12.2008 (**Anexa nr. 3**) a solicitat prefecturii, ca pana cel mai tarziu in data de 19.12.2008 sa-si indeplineasca obligatia de reintegrare a subsemnatului si sa-i transmita o „copie de pe intreaga documentatie care atesta incadrarea efectiva pe postul de consilier grad IA, a domnului Teodorescu”. Prefectura a refuzat nejustificat si aceasta cerere.

In baza adresei nr I/C/334/07.01.2009 (**Anexa nr. 4**) emisa de catre prefectura, subsemnatul m-am prezentat in data de 15 ianuarie 2009 la sediul institutiei, in vederea reintegrarii pe postul atribuit subsemnatului. Spre surprinderea mea prefectura a refuzat sa-mi intocmeasca documentele fundamentale prevazute de legislatia muncii: ordinul prefectului privind reintegrarea, contractul individual de munca si fisa postului. Totodata prefectura a inteles sa-mi impuna o serie de conditii nelegale cu scopul evident de a ma sicana si de a obstructiona reintegrarea subsemnatului

In acest sens va in vederez faptul ca din continutul adresei mentionate anterior (Anexa nr 4) rezulta ca reintegrarea subsemnatului a fost conditionata in mod abuziv prin masuri nelegale cum ar fi sustinerea unui examen de evaluare a cunostintelor profesionale sau prezentarea fisei medicale de aptitudine eliberata contracost de medicul de la Centrul medical al Politiei judetului Bistrita-Nasaud.

Conform prevederilor art. 16 alin. (1) coroborat cu art 17 alin (4) din Codul muncii, prefectura avea obligatia de a încheia, în formă scrisă, contractul individual de muncă sau actul aditional la contractul de munca existent, anterior începerii sau reluării raporturilor de muncă. Nici în prezent aceasta obligatie nu este executata. Conform Hotararii CEDO, negocierile în vederea reintegrării subsemnatului trebuiau finalizate anterior datei de 29 ianuarie 2009. Or, prefectura a demarat aceste negocieri abia în data de 2 februarie 2009, când mi-a comunicat Ordinul Prefectului nr 23/2009 privind angajarea (si nicidecum reintegrarea) subsemnatului. Contractul individual de munca mi-a fost comunicat ulterior, abia în data de 03.02.2009, în vederea semnării de către subsemnat.

Deși m-am adresat zilnic prefecturii, atât verbal cât și în scris, prin adresele cu nr. IC/1470/23.01.2009 (**Anexa nr 5**) și nr IIB/1866/29.01.2010 (**Anexa nr 6**), solicitând să mi se întocmească documentele legale în vederea reintegrării prefectura a refuzat să legitimeze calitatea de angajat a subsemnatului.

În data de 21 ianuarie 2009 prefectura mi-a comunicat Ordinul prefectului nr. 12/20.02.2009 (**Anexa nr. 7**), pe care l-am contestat considerându-l vădit nelegal, privind organizarea testării profesionale a domnului Teodorescu Dorin Jean, din care rezultă că subsemnatul să fi avut obligatia de a susține anterior reintegrării, un examen de testare a cunostintelor profesionale, în vederea stabilirii salariului care mi se cuvenea.

Mentionez că în cuprinsul paragrafului nr. 66 al hotararii CEDO se stipulează că “prefectura are obligatia neconditionata de reintegrare a reclamantului”. Totodată din dispozitivul Sentinței nr 837 din 5 martie 2001, a Judecatoriei Bistrita, rezultă că obligatia reintegrării subsemnatului nu poate fi conditionata în niciun fel.

Cu toate că am refuzat, în scris și motivat, să susțin acest examen pe care l-am considerat profund nelegal, totuși prefectul a emis Adresa nr IC/1316/26.01.2009 (**Anexa nr. 8**) prin care a menționat în mod fals împrejurarea că subsemnatul să fi participat la un examen la care în realitate nu am participat după cum rezultă în mod indubitabil din Procesul verbal nr 1321/22.01.2009 (**Anexa nr. 9**) întocmit de către comisia de testare profesională a domnului Teodorescu Dorin-Jean precum și din adresa nr I/C/1382/22.01.2009 (**Anexa nr. 10**) adresată prefectului Ioan Szilagyi de către aceeași comisie de testare profesională. Totodată s-a menționat în mod fals și împrejurarea că subsemnatul „am dat dovada de necunoastere a legislatiei și de lipsa unui comportament profesionist” datorită refuzului meu de a răspunde la niște întrebări elementare care „mi-au fost puse de către comisie” dar care de fapt nu mi-au fost adresate niciodată de către comisia de examinare. Procedând în acest mod prefectura a denaturat în mod intenționat realitatea cu scopul de a mă sicana și de a mă discredita din punct de vedere profesional astfel încât subsemnatul să NU beneficiaz de drepturile pe care mi le confera institutia reintegrării. Falsul pretext al refuzului subsemnatului de a participa la examen a stat la baza diminuării abuzive a salariului care mi se cuvenea conform legii.

În urma refuzului meu de participare la examen, prefectura a emis ulterior datei de 29 ianuarie 2009, Ordinul Prefectului nr 23/30.01.2009 (**Anexa nr. 11**), pe care mi l-a comunicat abia în data de 2 februarie 2009. Mentionez că prin acest ordin vădit nelegal, care a fost întocmit și comunicat tardiv, mi s-au stabilit în mod nelegal salariul de reancadrare care a fost diminuat abuziv, locul de munca în cadrul prefecturii și implicit fișa postului, precum și obligatia nelegală a declarării averii și intereselor subsemnatului, etc

În data de 3 februarie 2009 mi-a fost transmisă tardiv unica versiune a Contractului individual de munca (**Anexa nr. 12**), document care este de asemenea nelegal deoarece conține erori inadmisibile referitoare la salariul de reancadrare, la data încheierii și semnării contractului, la locul de desfășurare a activității, etc. Mentionez că între

Contractul individual de munca si Ordinul prefectului nr 23/2009 exista neconcordante flagrante in privinta datelor la care prefectura pretinde ca ar fi fost emise cele doua documente. In acest sens in vederez instantei faptul ca sintagma „Incheiat si inregistrat sub nr. 32/15.01.2009 in registrul general de evidenta a slariatilor”, inserata in preambulul contractului individual de munca, este in mod vadit FALSA, in conditiile in care acest document mi-a fost comunicat in premiera abia in data de 03 februarie 2009. Mentionarea datei nereale de 15.01.2009 s-a facut cu scopul de a se crea o aparenta de legalitate si de a se atesta in fals imprejurarea incheierii contractului individual de munca, anterior datei limita de 29.01.2009, in vederea exonerarii prefecturii de obligatia platii sumei suplimentare de 5000 EUR, stabilita de CEDO. In vederez instantei ca sintagma amintita nu reflecta realitatea nici sub aspectul intelesului juridic, in conditiile in care verbul utilizat „a incheia” are sensul de a adopta un document prin semnăturile reprezentanților. Or, subsemnatul nu aveam cum sa semnez un document pe care nu l-am vazut niciodata pana in data de 03 februarie 2009 si pe care l-am solicitat zilnic in perioada 15 ianuarie 2009 – 3 februarie 2009 fara sa-mi fie adus la cunostinta, asa cum am aratat.

Prin Plangerea prealabila nr 2818/12.02.2009 am contestat cele doua ordine ale prefectului amintite mai sus, privind examinarea si, respectiv, reancadrarea subsemnatului, precum si Contractul individual de munca. Desi aceasta plangere prealabila mi-a fost admisa integral si, in consecinta, prin Ordinul prefectului nr. 66/06.04.2010 (**Anexa nr. 13**) a fost abrogat integral ordinul prefectului privind examinarea mea nelegala si, partial, ordinul privind reintegrarea, tousi prefectura a refuzat nejustificat sa intocmeasca si sa-mi comunice un alt contract individual de munca sau un act additional la contractul care era in vigoare la data concedierii mele abuzive.

Prin sentinta civila nr 4734/F/2010 pronuntata de catre Tribunalul Bistrita-Nasaud in dosarul civil 4736/2010, prefectura a fost obligata sa incheie cu subsemnatul un contract individual de munca in forma scrisa. Aceasta obligatie nu este indeplinita nici in prezent.

În art.38 Codul muncii se stipulează că „Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute prin lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate. Cu alte cuvinte toate demersurile efectuate de catre prefectura anterior datei de 29.01.2009 si chiar a datei de 06.04.2009, in vederea simularii reintegrării, sunt lovite de nulitate in conditiile in care prefectura a urmarit in forma continuata sa ma sicaneze si sa ma determine sa renunt la drepturile mele recunoscute de lege sau sa-mi limiteze aceste drepturi

Din jurisprudenta aferenta materiei conflictelor de munca, rezulta că nu este admisibilă reintegrarea salariatului concediat nelegal într-o funcție similară, ci ea trebuie efectuată în aceeași funcție. In vederez faptul ca prefectura avea obligatia sa-mi ofere un post de consilier in cadrul Compartimentului de Resurse Umane, identic cu cel pe care-l detineam la data concedierii mele abuzive si pe care subsemnatul l-am ocupat prin concurs. In acest sens va rog sa aveti in vedere contractul individual de munca in forma scrisa al subsemnatului cu prefectura care era in vigoare in data de 28.06.2000, a primei mele concedieri abuzive (**Anexa nr 14**).

Avand in vedere considerentele ce preced, subsemnatul va rog sa constatati faptul ca la data de 29 ianuarie 2009 nu redobandisem inca, in mod efectiv, niciunul dintre drepturile pe care le aveam anterior primei concedieri abuzive si anume :

- dreptul de a fi reintegrat prin ordin al prefectului in mod neconditionat
- dreptul de a avea un contract de munca in forma scrisa

- dreptul de a beneficia de treapta maxima de salarizare, conform prevederilor legale
- dreptul de a ocupa un post in cadrul compartimentului de resurse umane
- dreptul de a avea calitatea de asigurat, in conformitate cu dispozitiile paragrafului 98 al Hotararii pronuntate de CEDO in cauza Teodorescu contra Romania

Reintegrarea in munca a unei persoane pe vechiul sau post, in baza unei hotarari judecatoresti, incumba angajatorului obligatia de a-l repune pe cel in cauza in toate drepturile pe care le avea anterior concedierii, asigurandu-i acelasi loc de munca si acelasi salariu pe care le avea anterior concedierii abuzive.

Prefectura avea sarcina repunerii subsemnatului în situația contractuală anterioară concedierii.

Totodata va rog sa observati si sa retineti faptul ca anterior datei de 29.01.2009, prefectura nu a indeplinit niciuna dintre urmatoarele **obligatii** pe care le avea in vederea reintegrării si anume :

- **Obligatia de a emite un ordin legal de reintegrare a subsemnatului** - nu a fost indeplinita in intervalul de timp stabilit de CEDO, avand in vedere ca Ordinul Prefectului nr 23/2009 privind reintegrarea mea a fost emis tardiv si nelegal abia in data 30.01.2009.
- **Obligatia de a incheia cu subsemnatul un contract individual de munca in forma scrisa si in conformitate cu prevederile legale** - nu a fost indeplinita in intervalul de timp stabilit de CEDO, din vina exclusiva a prefecturii. Aceasta obligatie nu este executata nici in prezent. Invederez instantei de judecata ca subsemnatul nu am mai avut un contract individual de munca in forma scrisa de la data primei concedieri adica din 28.06.2000. Mai arat ca Romania a fost condamnata la CEDO pentru refuzul intocmirii unui contract de munca in forma scrisa, in cauza Ghibusi contra Romania publicata in Monitorul Oficial, Partea I, nr 700/2006
- **Obligatia de a-mi oferi acelasi loc de munca pe care il detineam anterior concedierii, in conditiile in care acest loc de munca nu a fost desfiintat** - nu a fost indeplinita in intervalul de timp stabilit de CEDO, obligatia nefiind indeplinita nici in prezent. Compartimentul de resurse umane nu a fost desfiintat niciodata, in cadrul prefecturii
- **Obligatia de a mentine acelasi nivel maxim de salarizare aferent postului meu de consilier grad IA** - nu a fost indeplinita in intervalul de timp fixat de CEDO.

Oferindu-mi un salariu de numai 1054 lei, stabilit prin Ordinul Prefectului nr. 23/30.01.2009, prefectura mi-a diminuat in mod nelegal salariul de baza cu care pretinde gresit ca m-ar fi "reintegrat". Mentionez ca abuzul diminuării salariului de reangajare a subzistat pana la data emiterii Ordinului Prefectului nr 66/06.04.2009 prin care, in sfarsit, mi s-a stabilit salariul legal de 1739 lei, aferent reintegrării.

Salariul de baza corespunzator nivelului maxim de salarizare, pe care-l aveam la data concedierii, reprezinta un bun patrimonial castigat si prefectura nu avea niciun temei legal sa-l modifice. Prin diminuarea abuziva a salariului meu de reangajare prefectura a incalcat atat prevederile referitoare la reintegrare din Codul muncii roman cat si prevederile art 1 din Protocolul 1 al Conventiei Europene a Drepturilor Omului, cu privire la respectarea dreptului de proprietate asupra bunurilor. CEDO a condamnat statul roman la 15 iunie 2010, in cauza "Muresan vs. Romania" pentru incalcare a dreptului la un proces echitabil (Dosar 12821/2005) in conditiile in care reclamantului i-a fost diminuat in mod nejustificat salariul de reangajare in urma unei concedieri abuzive.

Subsemnatul va rog sa aveti in vedere si faptul ca masura suplimentarii cu un post contractual a statului de functii al prefecturii a fost **nelegala** fiind contrara sentintei civile nr 837/2001 si hotararii CEDO care au constatat existenta in statul de functii al prefecturii a postului necesar reintegrarii si nu au obligat nicidecum prefectura sa-si suplimenteze numarul de posturi in vederea reintegrarii subsemnatului.

Va mai rog sa observati si faptul ca asa-zisa angajare s-a facut cu incalcarea art. 56, lit f), art. 41 alin 3 si art 4 din Codul muncii deoarece prefectura era obligata sa ma reancadreze in postul ocupat de catre un alt salariat din cadrul Compartimentului de Resurse Umane, al carui contract individual de munca trebuia sa inceteze de drept.

Asa cum am aratat anterior, desi avea doua posturi vacante, prefectura a suplimentat in mod inutil statul de functii, cu un post contractual de care nu avea nevoie, conform solicitarii adresate Ministerului Administratiei si Internelor (**Anexa nr 1**).

Procedand in acest mod prefectura a incalcat art 56, lit f) deoarece **postul meu, la care s-a referit CEDO**, era ocupat de un alt salariat al carui contract de munca trebuia sa inceteze de drept, in conformitate cu art 56, lit f), **„ca urmare a admiterii cererii de reintegrare in functia ocupata de salariat a unei persoane concediate nelegal sau pentru motive neintemeiate, de la data ramanerii definitive a hotararii judecatoresti de reintegrare”**

In aceste conditii, este evident ca prefectura m-a discriminat in raport cu salariatul caruia trebuia sa-i inceteze de drept contractul individual de munca si care a fost pastrat in institutie in cadrul Compartimentului de Resurse Umane.

Prefectura a incalcat si art. 41 alin. (3) din Codul Muncii, potrivit caruia modificarea contractului individual de muncă poate viza oricare din elementele acestuia: durata contractului, **locul muncii, felul muncii**, condițiile de muncă, **salariul**, timpul de odihnă, timpul de muncă, fiind suficientă schimbarea oricăruia pentru ca măsura să fie nelegală

Potrivit doctrinei si jurisprudentei in materie masura mutarii definitive a subsemnatului in alt compartiment, recte de la Compartimentul de Resurse Umane la Directia de Afaceri Europene, chiar daca a fost aprobata de catre prefect, constituie modificarea unilaterală a contractului de muncă și este o măsură nelegală care reprezinta o incalcare a drepturilor mele, in conditiile in care subsemnatul am refuzat semnarea contractului dolosiv de munca. Art 41 alin (1) din Codul muncii prevede : „Contractul individual de muncă poate fi modificat numai prin acordul părților.”

Executarea contractului individual de muncă este guvernată de principiul stabilității în muncă, ceea ce presupune că modificarea acestuia poate interveni numai în condițiile prevăzute de lege.

Mai arat ca totodata mi s-a modificat in mod nelegal si felul muncii, problematica aferenta Directiei Afaceri Europene fiind complet diferita de cea aferenta Directiei de Resurse Umane. In plus eu am obtinut postul prin concurs si am absolvit un curs de specializare in domeniul resurselor umane.

In subsidiar mai arat ca am fost obligat sa muncesc fortat intr-un loc de munca pentru care nu mi-am dat acordul Prefectura a incalcat in mod voluntar art 4 din Codul muncii care prevede :

„(1) Munca fortata este interzisa.

(2) Termenul munca fortata desemneaza orice munca sau serviciu impus unei persoane sub amenintare ori pentru care persoana nu si-a exprimat consimtamântul în mod liber.”

În drept: art.38, 40, 78 din Codul Muncii; Pct. 6 lit. b) din Dispozitivul Hotararii CEDO pronuntate in cauza Teodorescu contra Romania

Probe: Anexele 1-12, mentionate in prezenta actiune, Sentința civilă nr.837/2001 pronunțată de Judecătoria Bistrița în dosar nr.5661/2000, Hotărârea nr. 29762/02 pronunțată de CEDO în cauza Teodorescu împotriva României; alte probe. Mentionez faptul ca toate actele mentionate ca probe (Anexele 1-12) se gasesc in arhiva institutiei prefectului.

Depun: prezenta acțiune in doua exemplare, dintre care unul pentru comunicare cu Ministerul Finantelor Publice ; copii dupa actele mentionate ca probe;

Cu cheltuieli de judecată.

Teodorescu Dorin-Jean

Data : 22.06.2011

Catre

Tribunalul Bistrita-Nasaud – Sectia civila

Subsemnatul **TEODORESCU DORIN-JEAN**, domiciliat în mun. Bistrița, str. Petre Ispirescu, nr.7, jud. Bistrița-Năsăud, formulez prezenta

ACTIUNE CIVILA

prin care chem în judecată **STATUL ROMAN** prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE** cu sediul in Bucuresti, str Apolodor nr 17 sector 5, cod 050741, solicitând instanței ca prin hotararea ce o veti pronunța in urma administrarii probatoriului :

- A. sa constatati neindeplinirea de catre Statul Roman a obligatiei legale de **reintegrare efectiva** a subsemnatului pe postul pe care l-am detinut in cadrul Institutiei Prefectului – Judetul Bistrita-Nasaud, **in cel mult 3 luni** de la data ramanerii definitive a hotararii Curtii Europene a Drepturilor Omului pronuntata in Cauza Teodorescu contra Romania, la data de 29.07.2008, in dosarul nr. 29762/2000.
- B. sa constatati ca masurile intreprinse de catre Statul Roman in vederea reintegrarii subsemnatului anterior datei limita de 29.01.2009, impusa prin hotararea CEDO mentionata mai sus, au fost insuficiente si nelegale.
- C. să obligați pârâtul Statul Roman prin Ministerul Finantelor Publice la plata către subsemnat a sumei de 5000 EUR, dispusa de CEDO prin art 6 lit. b) din Hotărârea pronuntata in Cauza Teodorescu impotriva Romaniei, cu titlu de despagubiri pentru neindeplinirea obligatiei reintegrarii efective a subsemnatului pe postul indicat prin Sentinta civila nr. 837/05.03.2001 a Judecatoriei Bistrita, pronuntata in Dosarul civil nr 5661/2000, in cel mult 3 luni de la data ramanerii definitive a hotararii CEDO. Suma de 5000 EUR va fi convertita in moneda Statului Roman la cursul de schimb care era in vigoare la data limita de 29.01.2009, stabilita de CEDO in vederea reintegrarii efective a subsemnatului si totodata va fi actualizata cu indicele de inflatie valabil la data efectuarii platii.

MOTIVE

În fapt:

I. Circumstantele cauzei

Subsemnatul in vederez instantei de judecata imprejurarea ca am avut raporturi de munca in cadrul Institutiei Prefectului – Judetul Bistrita-Nasaud (denumita in continuare prefectura), derulate in doua perioade, astfel :

- perioada nr. 1 : 05.02.1997 – 28.06.2000, finalizata prin concedierea abuziva nr. 1 care a fost anulata de catre Curtea Europeana a Drepturilor Omului.

În drept: art.38, 40, 78 din Codul Muncii; Pct. 6 lit. b) din Dispozitivul Hotărării CEDO pronunțate în cauza Teodorescu contra Romania

Probe: Anexele 1-12, menționate în prezenta acțiune, Sentința civilă nr.837/2001 pronunțată de Judecătoria Bistrița în dosar nr.5661/2000, Hotărârea nr. 29762/02 pronunțată de CEDO în cauza Teodorescu împotriva României; alte probe. Menționez faptul că toate actele menționate ca probe (Anexele 1-12) se găsesc în arhiva instituției prefectului.

Depun: prezenta acțiune în două exemplare, dintre care unul pentru comunicare cu Ministerul Finanțelor Publice ; copii după actele menționate ca probe;

Cu cheltuieli de judecată.

Teodorescu Dorin-Jean

Data 22.06.2011

MOTIVE

În fapt:

I. Circumstanțele cauzei

Subsemnatul învederază instanței de judecată împrejurarea că am avut raporturi de muncă în cadrul instituției Prefecturii – Județul Bistrița-Năsăud (denumită în continuare prefectură), derulate în două perioade, astfel:

- perioada nr. 1 : 05.02.1997 – 26.06.2000, finalizată prin concedierea abuzivă nr. 1 care a fost anulată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.